

Det var ualmindelig interessant at iagttage den Færdighed, hvormed Korsnæbbene behandlede de store, tunge Rødgran-kogler, som de med Lethed afbed et lille Stykke inde paa Grenen. Almindeligvis foretrækker Lille Korsnæb vel Bjærgfyrrens og Hvidgrannens Kogler, men i Aartoft og den tilstødende Torp Plantage maa de nødvendigvis ty til Rødgran, da der kun findes forholdsvis lidt Bjærgfyr og Hvidgran.

Tidspunktet 1. Maj for de lige udføjne Unger maa antages at være ret sent, men er dog før set (O. HELMS, D. O. F. T. 1937, S. 167). Det meste Granfrø er paa dette Tidspunkt fløjet ud, derfor kunde jeg se, at Fuglene med Forkærlighed søgte til syge Træer, som meget ofte bærer uforholdsmæssig mange Kogler, der bliver hængende længe og beholder Frøet.

Selv om Korsnæbbene ikke hvert Aar optræder lige talrigt i Aartoft Plantage, er det dog min Opfattelse, at det drejer sig om en Del Par. En Undtagelse herfra danner Aaret 1937, hvor jeg ikke i Tiden fra 18. Marts til 24. August observerede Korsnæb i Plantagen.

En Forveksling af Storspovens, *Numenius arquata*, og Sorthalet Kobbersneppes, *Limosa aegocephala*, Rede. Berigtigelse.

Af NIELS HARALD JENSEN.

Under „Mindre Meddelelser“ i D. O. F. T. 1940, S. 197, giver CARL SØRENSEN, Tinglev, en Meddelelse om, at han har set en rugende Regnspeve, *Numenius arquata*, i Bylderup Bov, og i en Dagblads-Notits om samme Fund læste man, at Reden var fundet i en Kløvermark.

Da jeg har studeret Storspovens Yngleforhold meget nøje her i Landet i de sidste Aar og tilmed kendte lidt til den nævnte Lokalitet, stillede jeg mig straks tvivlende overfor den fremkomne Meddelelse.

Derfor aflagde jeg i April 1941, samtidig med at jeg foretog en Undersøgelse af nogle andre Fugles Forekomst i Sønderjylland for Naturfredningsraadets Reservatudvalg, et Besøg

først hos Hr. CARL SØRENSEN i Tinglev og derefter den 21. April paa den nøjagtig opgivne Lokalitet. Efter de nærmere Oplysninger CARL SØRENSEN venligst gav mig, var jeg mest tilbøjelig til at mene, der forelaa en Forveksling med Sorthalet Kobbersneppe, *Limosa aegocephala*, og det viste sig ogsaa at være Tilfældet. Ankommet til Lokaliteten, en smal Engstrækning langs Aaen ca. 1 km Syd for Bylderup Bov St., hørte og saa jeg straks 2 Par Kobbersnepper; Spover derimod fandtes ikke, og de maatte, om de ellers ynglede, sikkert være ankommet. Men den knap 200 m brede Engstrækning mellem udelukkende dyrkede Marker kunde heller næppe tænkes som Yngleplads for Storspoven.

Den omtalte Rede i 1940 var fundet lige ovenfor Engen i en indhegnet Græsmark. CARL SØRENSEN, der var paa Lystfiskeri ved Aaen, havde bemærket de urolige Fugle, som han ikke kendte, men antog for „den mindre Regnspove“. Gdr. P. CHR. PETERSEN, Byllerup havde da vist ham Fuglenes Rede, som han havde fundet paa sin Mark. For at faa Arten rigtig bestemt blev Rester af Æggeskaller, der laa i Reden efter at Ungerne var udruget, sendt til Zoologisk Museum i København; men det har sikkert paa Grundlag af disse ikke været muligt helt at fastslaa Arten, da Æg af Storspove og Kobbersneppe bortset fra Størrelsen kan være temmelig ens.

Jeg bad CARL SØRENSEN atter lægge Mærke til Fuglene i 1941, og han skrev da senere til mig: „Der er ingen Tvivl om, at det har været Kobbersnepper og ikke Regnspover. Det er de samme Fugle, som findes i Tinglev Engdrag i Aar.“ Og dette passer meget godt; thi her fandt jeg ogsaa efter CARL SØRENSENS Oplysninger Kobbersnepper baade i Ulvemose og Tinglev Sø, og det er ganske interessant at betragte, hvorledes denne Art Aar for Aar trænger længere og længere østpaa op langs Aaerne ude fra Marsken ved Højer og Tønder.

ANMELDELSER

VAGN HOLSTEIN: Duehøgen. Biologiske Studier over danske Rovfugle. I. 155 Sider. H. HIRSCHSPRUNGS Forlag. 1942. — — Det er at hilse med stor Glæde, at en dansk Forstmand har taget Studiet af vore Rovfugle op til biologisk Behandling. Det er nu ca. femogtyve Aar siden,